

Sygn. akt VI U 1041/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2021r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku Sekcja ds. Ubezpieczeń Społecznych w VI Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Dorota Witkowska
Protokolant:	stażysta Ewa Kikut

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2021 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy E. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o zasiłek chorobowy

z odwołania od decyzji z dnia 2 sierpnia 2019 r., znak (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje powódce E. N. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 17 czerwca 2019 roku do 12 lipca 2019 roku.

VI1U 1041/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 sierpnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił E. N. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 17 czerwca 2019 r. do 12 lipca 2019 r. z uzasadnieniem takim, że jej tytuł ubezpieczenia chorobowego ustał w dniu 11 czerwca 2019 r., a niezdolność do pracy powstała w dniu 17 czerwca 2019 r., a więc po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego i trwała nieprzerwanie 26 dni, co powoduje brak prawa do zasiłku chorobowego za okres wskazany w decyzji.

/decyzja w aktach ZUS/

Od powyższej decyzji odwołała się powódka E. N. zarzucając, że w okresie od 1 czerwca 2019 r. do 14 czerwca 2019 r. była niezdolna do pracy. W dniu 14 czerwca 2019 r. nie dostała się do lekarza, ale otrzymała zapewnienie, że będzie mogła otrzymać „chorobowe wsteczne”. Kiedy poszła w poniedziałek, to kolejne zwolnienie lekarskie wystawione na okres od 15 czerwca 2019 r. do 12 lipca 2019 r. zostało przez system odrzucone, a weszło zwolnienie na okres od 17 czerwca 2019 r., co spowodowało przerwę.

/k. 2 odwołanie/

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu stanowiska pozwany podtrzymał zaskarżoną decyzję i jej argumentację.

/k. 5 odpowiedź na odwołanie/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka E. N. podlegała ubezpieczeniom społecznym. Tytuł do ubezpieczeń społecznych powódki ustał od 12 czerwca 2019 r.

/dowód: k. 21 (...)/

Jeszcze w okresie trwania tytułu powódka nabyła prawo do zasiłku chorobowego. Zgodnie z tym m.in. od 1 czerwca 2019 r. była niezdolna do pracy, co potwierdzało zaświadczenie lekarskie (...) seria (...) wystawione na okres od 1 czerwca 2019 r. do 14 czerwca 2019r.

/okoliczność bezsporna/

Powyższe było kolejnym zaświadczeniem o czasowej niezdolności do pracy powódki po tym, jak zgłosiła się do lekarza w dniu 18 marca 2019 r. z powodu rany szarpanej kłębu kciuka. Założono jej szwy, a lekarz odnotował „15 marca wypadek w pracy” i stwierdził niezdolność do pracy. Od tego czasu powódka była niezdolna do pracy z powodu schorzenia związanego z symbolem S 61, co oznacza wg klasyfikacji (...) otwartą ranę nadgarstka i ręki. Również od tego czasu powódka zgłaszała się do lekarza z powodu dolegliwości związanych z urazem.

W dniu 17 czerwca 2019 r. powódka odbyła kolejną wizytę lekarską zgłaszając nadal drętwienie kłębu kciuka. W badaniu fizykalnym lekarz odnotował „Jw. Osłabienie kciuka, drętwienie” i wystawił powódce zaświadczenie o czasowej niezdolności do pracy w okresie od 15 czerwca 2019 r. do 12 lipca 2015r. (...), które miało stanowić kontynuację wcześniejszych zwolnień. Zwolnienie zostało jednak anulowane i wystawiono zaświadczenie na okres od 17 czerwca 2019 r. do 12 lipca 2019 r. na druku (...).

Anulowanie zwolnienia wynikało z informacji, jaką uzyskał z programu wystawiający zwolnienie lekarz o nie przesłaniu zwolnienia i braku informacji o zwolnieniu w systemie. Brak ciągłości w zwolnieniach powódki nie był spowodowany odzyskaniem zdolności do pracy, ani nie wynikał z winy pacjentki. Przyczyną anulowania zaświadczenia był „błąd w danych płatnika składek”.

/dowód: k. 3 i 14v wpis w historii choroby co do 17 czerwca 2019 r., k. 14-16 historia choroby powódki, 12 informacja od lekarza leczącego udzielna na zapytanie Sądu, k. 13 (...), k. 53 zaświadczenie lekarskie/

W dniach od 15 do 16 czerwca 2019 r. powódka była niezdolna do pracy.

/dowód: opinia biegłego sądowego specjalisty chirurga A. K. k. 51-52/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne oraz dowody w postaci dokumentów i opinii biegłego sądowego chirurga A. K..

Okoliczności bezsporne nie budziły wątpliwości, nadto znajdowały potwierdzenie w dokumentach, których autentyczności i prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd podzielił opinię biegłego sądowego chirurga nie znajdując podstaw do jej zakwestionowania, zwłaszcza że strony także nie wniosły uwag ani zastrzeżeń do opinii, co pozwany wyraził wprost w piśmie z dnia 23 lutego 2021r. (k. 65).

Postępowanie dowodowe potwierdziło w sposób nie budzący wątpliwości, że w dniach 15 i 16 czerwca 2019 r. powódka nie była zdolna do pracy. W konsekwencji powyższego uznać należy, że w przypadku powódki nie doszło do zarzucanej przerwy w niezdolności do pracy. Powódka stała się niezdolna do pracy w okresie trwania ubezpieczenia chorobowego, a skoro była nadal nieprzerwanie niezdolna do pracy mimo ustania tego tytułu, to w sprawie nie znajdował zastosowania powołany przez pozwanego art. 7 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.2019.645 t.j.– zwaną dalej: ustawą zasiłkową), który stanowi, że zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego. Niezdolność do pracy powódki powstała w trakcie trwania ubezpieczenia (z którego powódka została wyrejestrowana dopiero 12 czerwca 2019 r.) i niezdolność ta trwała na zasadzie ciągłości do 12 lipca 2019 r. Z uwagi na powyższe powódce przysługiwał zasiłek chorobowy na podstawie art. 8 w zw. z art. 6 ust. 1 ustawy zasiłkowej, który stanowi, że zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego i przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

Skoro postępowanie dowodowe potwierdziło, iż powódka była niezdolna do pracy w dniach 15 i 16 czerwca 2019 r., to tym samym jej niezdolność do pracy trwała w sposób ciągły do 12 lipca 2019 r. i dlatego powódce przysługiwało prawo do zasiłku chorobowego na podstawie art. 6 ust. 1 w zw. z art. 8 ustawy zasiłkowej za sporny okres.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd na podstawie powołanych wyżej przepisów i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.